

30 Ιουνίου 2024

Το Θαύμα των Δώδεκα Αποστόλων

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές

ΟΙ ἍΓΙΟΙ ΙΒ'

ἈΠΟΣΤΟΛΟΙ

Θαυμαστή η ομάδα των Δώδεκα Αποστόλων. Η Εκκλησία τιμά τους Αποστόλους, γι' αυτό και λέγεται Αποστολική. Και ξέρετε πόσες φορές εορτάζουν όλοι μαζί οι Απόστολοι, πέραν από την εορτή του καθενός ξεχωριστά; Μία, θα πείτε, στις 30 Ιουνίου. Λά-θος! Όλους μαζί η Εκκλησία τιμά τους Αποστόλους 53 φορές το χρόνο. Πώς; Η Πέμπτη κάθε εβδομάδος είναι αφιερωμένη στη μνήμη των Δώδεκα Αποστόλων. Όσοι παρακολουθούν στην εκ-κλησία τις καθημερινές ακολουθίες, θα διαπιστώσουν πως κάθε Τετάρτη βράδυ στον εσπερινό και κάθε Πέμπτη πρωί στον όρθρο ψάλλονται από την Παρακλητική ωραιότατα τροπάρια για τους Αποστόλους. Έχουμε λοιπόν 52 εβδομάδες το χρόνο, 52 Πέμ-πτες, 52 εορτασμούς των 'Αποστόλων, και ένας ο εορτασμός της 30^{ης} Ιουνίου, άρα 53 φορές τιμώνται οι Απόστολοι!

Στα τροπάρια της Παρακλητικής, τα αφιερωμένα στους Αποστόλους, γίνεται λόγος και για το μοναδικό όπλο, που χρησιμοποίησαν οι Απόστολοι, για να επικρατήσουν πνευματικά στον κόσμο. Και το όπλο αυτό είναι ο λόγος· ο λόγος της αλήθειας. Και ο λόγος της αλήθειας είναι η ισχυρότερη ατομική βόμβα, που

γκρεμίζει ιδεολογικά κάστρα και αμαρτωλά κατεστημένα. Καμιά δύναμις δεν μπορεί ν' αντισταθεί στο λόγο των Αποστόλων. Όταν οι εχθροί θέλησαν να θέσουν φίμωτρο και να σφραγίσουν το στόμα των Αποστόλων, εκείνοι απάντησαν: «Ου δυνάμεθα ημείς α είδομεν και ηκούσαμεν μη λαλείν» (Πράξ. 4,20).

Ο λόγος, για την περίπτωση των Αποστόλων, ταιριάζει να λεχθεί, ότι ήταν σαγήνη. Τί ήσαν οι Απόστολοι; Ψαράδες. Τυ-χαία ο Κύριος διάλεξε ψαράδες για Αποστόλους; Ασφαλώς όχι. Ψαράδες οι Απόστολοι:

1. Διότι η κοινωνία είναι μία απέραντη θάλασσα. Αυτή τη θά-λασσα στάλθηκαν να ταράξουν με το επαναστατικό τους κίνημα οι Απόστολοι. Ήλθαν, όπως λέγει ένας ύμνος, «θαλάσσης αθέου απι-στίας ταράξαντες» (ωδή δ ' του α' ήχου). Αλλοίμονο, αν η Εκκλησία δεν προκαλεί ταραχή στα λιμνάζοντα ύδατα της απιστίας και της διαφθοράς! Για τον απόστολο Παύλο και το σύνεργό του Σίλα εί-παν οι εχθροί τους στους Φιλίππους: «Ούτοι οι άνθρωποι εκταράσσουν ημών την πόλιν» (Πράξ. 16,20).
2. Διότι έπρεπε να αλιεύσουν, να ψαρέψουν τον κόσμο και να οδηγήσουν τους ανθρώπους στο πλοίο του Χριστού, που λέγεται Εκκλησία. Όλα τα πλοία κάποτε ή βουλιάζουν ή τορπιλίζονται. Ένα μόνο πλοίο δεν θα βουλιάξει ποτέ, διότι το σκαρί του είναι φτιαγμένο στα ναυπηγεία του ουρανού. Και το πλοίο αυτό είναι η Εκκλησία. Οι Απόστολοι από ψαράδες άλογων και άφωνων ιχθύων έγιναν ψαράδες λογικών και πολύφωνων ανθρώπων. Τους το είχε πει ο Χριστός. «Δεύτε οπίσω μου και ποιήσω υμάς αλιείς ανθρώπων» (Ματθ. 4,19).
3. Διότι ήξεραν να χειρίζονται τα δίχτυα, τη σαγήνη. Και ο λόγος ρίχνεται στη θάλασσα του κόσμου ως σαγήνη. Ο λόγος των Αποστόλων ήταν σαγηνευτικός. Δυνατό το άγκιστρο στο λόγο τους, έτσι ώστε ακόμη και τα σκυλόψαρα της αθείας και της αμαρτίας τα έπιανε, και βάζοντάς τα μέσα στο πλοίο της Εκκλη-σίας, τα μετέτρεπε σε χρυσόψαρα της χάριτος και της αγιότητας. Οι Απόστολοι είναι «οι την υφήλιον πάσαν εκ του βυθού της απάτης, λόγω ελκύσαντες» (εξαποστειλάριο α' ήχου). Σήμερα οι άνθρωποι, και μάλιστα οι νέοι μας, όλο και σπρώχνονται για να βουλιάξουν πιο βαθιά στη διαφθορά. Οι Απόστολοι από τα βάθη ανέσυραν ψυχές.

Θαύμα της Αναστάσεως και της Πεντηκοστής

Και όλα αυτά με τη σαγήνη του λόγου τους. Εδώ είναι το μεγά-λο θαύμα. Θέλουν οι άνθρωποι να δουν θαύμα, για να πιστέ-ψουν. Αλλά το συγκλονιστικότερο θαύμα

είναι οι Απόστολοι. Με ποιό λόγο νίκησαν; Πού τον βρήκαν το λόγο; Εδώ ένας Πέτρος, ο πιο θερμός και εκδηλωτικός από τους Δώδεκα, έπαθε γλωσσο-δέτη μπροστά σ' ένα κοριτσάκι και αρνήθηκε τον Χριστό στην αυλή του αρχιερέως τη νύκτα της Μεγ. Πέμπτης. Και τώρα βλέ-πουμε το λόγο του δυνατό, ελκυστικό, συναρπαστικό. Πώς; Ο λό-γος των Αποστόλων ενισχύθηκε από τον ενισχυτή, που λέγεται Ανάσταση, και έγινε πολυφωνικός από την ενέργεια της Πεν-τηκοστής.

Έλα συ, ο άπιστος, να μας εξηγήσεις, πως ο Χριστιανισμός ξαπλώθηκε «με έντεκα ανθρώπους, άσημους, απλοϊκούς, αγράμματους, ιδιώτες, φτωχούς, κακοντυμένους, άοπλους, ανυπόδητους, με ένα και μόνο χιτώνα... Γιατί όμως λέω, κατώρθωσε; Μπόρεσε να πείσει τόσες φυλές ανθρώπων, να φιλοσοφούν όχι μόνο για τα παρόντα, αλλά και για τα μελλοντικά αγαθά...» (Ε.Π.Ε. 34,14). Έλα, λοιπόν, και εξήγησέ μας, πώς οι αγράμματοι έγιναν πάνσοφοι, πώς οι άλαλοι έγιναν πολύγλωσσοι, πώς οι άσημοι έγιναν περίφημοι, πώς οι άοπλοι έγιναν παντοδύνα-μοι, πώς οι δειλοί έγιναν ήρωες, πώς «οι λαγωοί έγιναν λιοντάρια, πυρ πνέοντες». Μη προσπαθείς με τη λογική να δώσεις εξήγηση. Πέρα από τον ανθρώπινο παράγοντα υπάρχει ο θεϊκός. Είναι το Πνεύμα το Άγιο.

Αν κάποιος οικοδομούν ένα σπίτι και στην αρχή της ανοικοδομήσεως συλλαμβάνονται και φυλακίζονται και κακοποιούνται, και παρά ταύτα τελικά η οικοδομή κτίζεται, τί θα λέγατε; Ασφαλώς, ότι πρόκειται για κάποιο θαύμα. Οι Απόστολοι είναι οι οικοδόμοι της οικοδομής της Εκκλησίας. Μόλις άρχισαν να οικοδο-μούν, τους έπιασαν, τους φυλάκισαν, τους κακοποίησαν. Η οικο-δομή όμως κτίσθηκε και στέριωσε, και καμιά δύναμη δεν μπορεί να την γκρεμίσει. Γιατί; Διότι πρόκειται για οικοδομή, που είχε την άδεια από την πολεοδομία του ουρανού. Λέει σχετικά ο ιερός Χρυσόστομος: «Έτσι λοιπόν οικοδομούσαν σ' όλα τα μέρη της γης την Εκκλησία. Αν και βέβαια κανείς δεν θα μπορούσε διωκόμενος και εμποδιζόμενος, να κτίσει ούτε ένα τοίχο αυτοί οικοδόμησαν τόσες Εκκλησίες σ' ολόκληρη την οικουμένη καταπιεζόμενοι, φυλακιζόμενοι, διωκόμενοι, εξοριζόμενοι, δεσμευόμενοι, μαστιγούμενοι, σφαγιαζόμενοι, καιόμενοι, καταποντιζόμενοι μαζί με τους μαθητές τους. Και τις οικοδόμησαν όχι με πέτρες, αλλά με ψυχές και προαιρέσεις, πράγμα που είναι πιο δύσκολο από το να κτίζει κανείς με πέτρες» (Ε.Π. 34,78).

Αν ανάψει ένας μικρός σπινθήρας και όλοι οι πυροσβέστες του κόσμου και όλοι οι ποταμοί του κόσμου δεν μπορούν να τον σβήσουν, αλλ' αντιθέτως ο σπινθήρας γίνεται φλόγα, γίνεται φωτιά δυνατή, γίνεται πυρκαγιά που ξαπλώνεται παντού, τί θα λέγατε; Ασφαλώς, ότι πρόκειται για θαύμα. Ε, αυτό το θαύμα έγινε με τους Αποστόλους. Άναψαν τον σπινθήρα του Ευαγγελίου. Όλες οι δυνάμεις του κόσμου έπεσαν με ορμή, σαν ποτάμια ορμητικά, να τον σβήσουν, αλλά δεν μπόρεσαν. Η

πυρκαγιά του Ευαγγελίου ξαπλώθηκε παντού και έκαψε τα είδωλα και τις δεισιδαιμονίες. Μη φοβάσθε! Δεν σβήνει η φωτιά, που την ανάβει η Πεντηκοστή. «Ενώ ακόμη δεν είχε ανάψει για καλά η σπίθα της πίστεως, από παντού ξεχύθηκαν εναντίον της ποταμοί και άβυσσοι»(Χρυσόστομος. Ε.Π.Ε. 34,428).

Αν βλέπατε δέκα βρώμικα χέρια να προσπαθούν να ξεριζώσουν ένα λουλούδι, που μόλις έχει φυτρώσει, και να μη τα καταφέρνουν, τί θα λέγατε; Ασφαλώς, ότι πρόκειται για θαύμα. Αυτό το θαύμα έγινε με τους Αποστόλους. Μόλις άνθισε με το σπόρο του Αποστολικού λόγου το λουλούδι της Χριστιανικής πίστεως, όχι δέκα, αλλά χιλιάδες βρωμερά χέρια προσπάθησαν να το ξεριζώσουν, αλλά δεν μπόρεσαν. Το λουλούδι έδεσε. Έγινε δένδρο μεγάλο. Πώς; Απλούστατα, διότι είναι ποτισμένο με το Αίμα του Θεανθρώπου και με το αίμα των Αποστόλων και εκατομμυρίων μαρτύρων. Λέει σχετικά ο ιερός Χρυσόστομος: «Και γνωρίζετε βέβαια ότι δεν είναι το ίδιο πράγμα το να ξεριζώσει κανείς το φυτό εκείνο που είναι βαθιά ριζωμένο επί πολλά χρόνια και εκείνο που μόλις τώρα φυτεύτηκε στη γη» (Ε.Π.Ε. 34,428).

Και εξηγεί ο ιερός Χρυσόστομος, ότι το θαύμα των Αποστόλων πραγματοποιήθηκε με τη δύναμη του Χριστού. « Και η αιτία δεν ήταν ούτε η διδασκαλία των ψαράδων εκείνων ούτε τα θαύματά τους, αλλά η δύναμη του Χριστού που ενεργούσε μέσω αυτών»(Ε.Π.Ε. 34,430).

(Αρχιμ. Δανιήλ Γ. Αεράκη, Κλήματα της αμπέλου, Αθήνα 2003, σ. 447-451)